

Pozdvihnime svoj varovný hlas

PREZIDENT HENRY B. EYRING

Prvý radca v Prvom predsedníctve

Kedže je Pán láskavý, povoláva služobníkov, aby varovali ľudí pred nebezpečenstvom. Toto varovné volanie je vážnejšie a dôležitejšie vzhľadom na fakt, že tie najcennejšie varovania sú o nebezpečenstve, ktoré ľudia ešte nepokladajú za skutočné. Spomeňte si na Jonáša. Najprv utiekol pred Pánovým volaním, aby varoval ľudí v Ninive, ktorí boli zaslepení pred nebezpečenstvom hriechu. Vedel o tom, že hriešni ľudia naprieč dejinami odmietali prorokov a niekedy ich zabili. Avšak, keď išiel Jonáš vpred s vierou, Pán ho požehnal bezpečím a úspechom.

My sa môžeme tiež poučiť zo svojich skúseností, ktoré máme ako rodičia a ako deti. Tí z nás, ktorí sú rodičia, pocítili úzkosť z toho, keď zacítili nebezpečenstvo, ktoré naše deti nevideli. Len málo modlitieb je tak vrúcnych ako tie, v ktorých rodičia žiada o to, aby dokázal zapôsobiť na dieťa tak, že ho odvedie od nebezpečenstva. Väčšina z vás pocítila požehnanie z toho, keď si vypočula varovný hlas rodiča a venovala mu pozornosť.

Stále si pamätám ako sa mi moja mama jemne prihovárala v jedno sobotné popoludnie, keď som ju ako malý chlapec požiadal o povolenie robiť niečo, o čom som si myslel, že je úplne rozumné a o čom ona vedela, že to je nebezpečné. Stále som ohromený tou mocou, ktorá jej bola udeleňaná, verím, že od Pána, aby ma prehovorila s takým malým počtom slov. Pamätám si, že to boli tieto: „Nuž, predpokladám, že by si to *mohol* urobiť. Ale *rozhodnutie* je na tebe.“ Jediné varovanie bolo v dôraze, ktorý dala na slová *mohol* a *rozhodnutie*. To mi však stačilo.

Jej moc varovať s takým malým počtom slov pochádzala z troch vecí, ktoré som o nej vedel. Po prvé, vedel som, že ma miluje. Po druhé, vedel som, že čelila podobným situáciám a že bola požehnaná, keď sa správne rozhodla. A po tretie, tlmočila mi svoje pevné svedectvo o tom, že rozhodnutie, ktoré som mal urobiť, bolo tak dôležité, že by mi Pán povedal, čo mám robiť, keby som sa Ho na to spýtal. Láska, príklad a svedectvo: to boli v ten deň kľúče, a boli nimi vždy, keď som bol požehnaný tým, že som počúval

varovanie služobníka Pána a dbal som na neho.

Naša schopnosť dotknúť sa druhých svojim varovným hlasom je dôležitá pre všetkých, ktorí sú ľuďom zmluvy - nasledovníkmi Ježiša Krista. Toto je úloha, ktorú dostal každý člen Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní: Hľa, posielam vás von, aby ste svedčili a varovali ľudí a patrí sa každému človeku, ktorý bol varovaný, aby varoval svojho blížneho (pozri NaZ 88:81).

Naša povinnosť varovať

Povinnosť varovať svojho blížneho padá na všetkých, ktorí prijali zmluvu krstu. Máme hovoriť so svojimi priateľmi a príbuznými, ktorí nie sú členmi, o evanjeliu. Naším cieľom je pozvať ich, aby ich učili misionári na plný úväzok, ktorí sú povolani a ustanovení k tomu, aby učili. Keď sa niekto rozhodne prijať naše pozvanie učiť sa, je vytvorené „odporúčanie“ veľkého prísľubu, také, ktoré má oveľa väčšiu šancu vstúpiť do vôd krstu a ostať verným.

Ako člen Cirkvi môžete očakávať, že misionári na plný úväzok alebo zboroví či pobočkoví misionári vás požiadajú o to, aby vám pomohli urobiť zoznam ľudí, s ktorými by ste sa mohli podeliť o evanjelium. Misionári môžu navrhnúť, aby ste sa zamysleli nad príbuznými, susedmi a známymi. Môžu vás požiadať o to, aby ste si stanovili dátum, do ktorého budete mať tohto človeka či rodinu pripravených na to, aby ich misionári mohli učiť. Mal som túto skúsenosť. Pretože sme v našej rodine prijali túto výzvu od misionárov, bol som požehnaný tým, že som vykonal krst vdovy, ktorá mala okolo 80 rokov a ktorú učili sestry misionárky.

Keď som položil svoje ruky na jej hlavu, aby som ju potvrdil za členku Cirkvi, cítil som vnuknutie povedať, že jej rozhodnutie dať sa pokrstiť požehná generácie jej rodiny pred ňou i po nej. Dokonca i po tom ako zomrela som mohol ísť s jej synom do chrámu, keď bol k nej pripečatený.

Možno ste mali takéto skúsenosti s ľuďmi, ktorých ste pozvali, aby sa učili s misionármi, a tak viete, že iba zopár momentov v živote je sladších ako toto. Pánove slová sú pravdivé pre misionárov a pre nás všetkých: A teraz, ak bude vaša radosť veľká kvôli jednej duši, ktorú ste priviedli ku mne do kráľovstva môjho Otca, aká veľká bude vaša radosť, keď ku mne privediete mnoho duší! (Pozri D&C 18:16.)

Misionári nám pomôžu a povzbudia nás, ale či sa takéto okamihy pri krstiteľnici a v chráme budú diať častejšie, bude v značnej miere závisieť od toho ako vidíme svoju úlohu a ako sa rozhodneme k nej pristúpiť. Pán by nepoužil slovo *varovať*, ak by neexistovalo žiadne nebezpečenstvo. Avšak nie mnoho ľudí, ktorých poznáme to cíti. Naučili sa ignorovať narastajúce dôkazy, že spoločnosť upadá a že ich životom a ich rodine chýba pokoj, ktorý kedysi pokladali za možný. Táto ochota ignorovať znamenia nebezpečenstva môže spôsobiť, že si poľahky pomyslíte: „Prečo mám hovoriť o evanjeliu tým, ktorí vypadajú spokojní? Aké nebezpečenstvo im či mne hrozí, ak nič neurobím alebo nepoviem?“

Nuž, možno nie je ľahké vidieť nebezpečenstvo, ale je skutočné rovnako pre nich ako pre nás. Napríklad, v určitom okamihu vo svete, ktorý príde, bude každý, koho ste v tomto živote stretli vedieť to, čo viete teraz vy. Budú vedieť, že jediný spôsob ako žiť navždy v spoločnosti našich rodín a v prítomnosti nášho Nebeského Otca a Jeho Syna, Ježiša Krista, je keď sa rozhodneme vstúpiť do brány krstu rukami tých, ktorí majú právomoc od Boha. Budú vedieť, že jediný spôsob ako môžu byť rodiny spolu navždy je, keď prijmú posvätné zmluvy, ktoré sú im ponúknuté v chrámoch Božích a budú ich nasledovať. Budú vedieť, že ste to vedeli. A budú si pamätať na to, či ste im ponúkli to, čo niekto ponúkol vám.

Je ľahké povedať: „Nie je ten správny čas.“ Ale nebezpečenstvo leží v odkladaní na neskôr. Pred rokmi som pracoval pre jedného muža v Kalifornii. On ma zamestnal; bol ku mne milý; zdalo sa, že má o mne vysokú mienku. Možno som bol jediný Svätý neskorších dní, ktorého dobre poznal. Nepamätám si na všetky dôvody, pre ktoré som čakal na lepšiu príležitosť porozprávať sa s ním o evanjeliu. Pamätám si iba na pocit smútku, keď som sa dozvedel, po tom ako odišiel do dôchodku a ja som býval ďaleko, že on a jeho manželka zomreli, keď sa neskoro večer vracali domov do Karmelu v Kalifornii. Miloval svoju manželku. Miloval svoje deti. Miloval svojich rodičov. Miloval svoje vnúčence a bude milovať ich deti a bude s nimi chcieť byť navždy.

Nuž, neviem ako budú vo svete, ktorý príde usporiadané toľké množstvá ľudí. Ale predpokladám, že keď ho stretnem, pozrie sa mi do očí a ja v nich uvidím otázku: „Hal, ty si to vedel. Prečo si mi to nepovedal?“

Keď myslím na neho a keď myslím na vdovu, ktorú som pokrstil a jej rodinu, ktorá k nej bude teraz pripečatená a ktorá bude spolu spečatená, chcem sa zlepšiť. Chcem zväčšiť moju moc vyzývať ľudí, aby sa dali pokrstiť. S touto túžbou a s vierou, že Boh nám pomôže, sa zlepšíme.

Najdôležitejšia je láska

Láska je vždy najdôležitejšia. Jeden láskavý skutok je zriedka dostačujúci. Pán opisuje lásku, ktorú musíme cítiť, a to, že tí, ktorých vyzývame, ju v nás musia rozoznať, týmito slovami: „Láska je trpezlivá,“ a „všetko znáša, všetkému verí, všetkého sa nádejá, všetko pretrpí“ (1. Korinským 13:4, 7).

Videl som, čo znamenajú slová „trpezlivosť“ a „všetko pretrpí“. Jedna rodina sa prisťahovala do domu blízko nás. Dom bol nový a ja som bol súčasťou partie Svätých neskorších dní, ktorá strávila nespočetné večery úpravou záhrad. Pamätám si na posledný večer, keď sme dokončili robotu a keď som stál vedľa otca rodiny. Skontroloval našu prácu a povedal tým z nás, ktorí sme stáli blízko neho: „Toto je tretí dvor, ktorí ste vy mormoni pre nás upravili a myslím si, že je najlepší.“ A potom mi v tichosti, ale rozhodne povedal o veľkej spokojnosti, ktorú dostáva z členstva vo svojej cirkvi, rozhovor, ktorý sme mali veľa krát za tie roky, čo tam žil.

Počas celej tej doby, nikdy neutíchli skutky lásky voči nemu a jeho rodine, lebo susedia ich mali naozaj radi. Jedného večera som prišiel domov a videl som na príjazdovej ceste nákladné auto. Dupočul som sa, že sa sťahujú do iného štátu. Prišiel som bližšie, aby som ponúkol pomoc. Nespoznal som muža, ktorého som uvidel ako nakladá veci do auta. Keď som sa priblížil, potichu povedal: „Dobrý večer, brat Eyring.“ Nespoznal som ho, lebo to bol syn, ktorý tam býval a už vyrástol, oženil sa a odsťahoval sa. A vďaka láske mnohých, ktorú k nemu mali, bol teraz pokrsteným členom Cirkvi. Nepoznám koniec tohto príbehu, lebo nebude mať žiadny koniec. Ale viem, že začal s láskou.

Po druhé, potrebujeme byť lepším príkladom ohľadom toho, čo vyzveme ostatných, aby urobili. V temnejúcim svete sa tento príkaz Spasiteľa stáva dôležitejším: „Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli dobré skutky a velebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach“ (Matúš 5:16).

Mnohí z nás sú príliš skromní, a tak si myslia, že ich malá svieca príkladu je príliš mdlá, aby stála za povšimnutie. Ale vy a vaša rodina ste pozorovaní viac ako si to uvedomujete. Pred nejakým časom som mal možnosť zúčastniť sa stretnutia takmer 300 duchovných a vedúcich iných cirkví a hovoriť na ňom. Rozprával som sa osamote s toľkými s koľkými to šlo. Spýtal som sa ich, prečo tak pozorne počúvali moje posolstvo, ktoré hovorilo o pôvode Cirkvi, o prvom videní mladého Josepha Smitha a o žijúcich prorokoch. V každom prípade dali v podstate rovnakú odpoveď. Povedali príbeh o osobe alebo rodine, ktorí sú členmi Cirkvi a ktorých poznajú. Často som počul: „Sú tou najúžasnejšou rodinou, akú poznám.“ Často hovorili o najekom komunitnom úsilí alebo odpovedi na pohromu, na ktorej pracovali členovia Cirkvi významným spôsobom.

Ľudia, ktorých som stretol na týchto stretnutiach nedokázali spoznať pravdu v náuke, ale videli jej ovocie v živote členov, a tak boli ochotní počúvať. Boli ochotní vypočuť si pravdy o znovuzriadení, že rodiny môžu byť spečatené navždy a že evanjelium môže zmeniť naše skutočné povahy. Boli pripravení vďaka vášmu príkladu.

Tretiu vec, v ktorej sa musíme zlepšiť je vyzývanie so svedectvom. Láska a príklad otvoria cestu, ale my musíme aj tak otvoriť naše ústa a vydať svedectvo. Nápo-mocným nám je jednoduchý fakt: pravda a rozhodnutie sú neodeliteľne spojené. Existujú niektoré rozhodnutia, ktoré musia urobiť všetky deti nášho Nebeského Otca, aby získali oprávnenie pre duchovné pravdy, a keď poznáme duchovné pravdy, musíme sa rozhodnúť, či im prispôbíme svoje životy. Keď vydávame svedectvo pravdy milovaným osobám alebo priateľom, musíme im povedať o rozhodnutiach, ktoré musia urobiť, keď zistia sami pre seba pravdu. Existujú dva dôležité príklady: vyzvať niekoho, aby prečítal Knihu Mormonovu a vyzvať niekoho, aby súhlasil s tým, že ho budú učiť misionári.

Aby sme vedeli, že kniha Mormonova je pravdivá, musíme ju prečítať a urobiť rozhodnutia nachádzajúce sa v Moronim: modliť sa, aby sme vedeli, či je pravdivá (pozri Moroni 10:3–5). Keď tak urobíme, môžeme našim priateľom svedčiť z osobnej skúsenosti o tom, že oni môžu urobiť takéto rozhodnutia a spoznať rovnakú pravdu. Keď budú vedieť, že kniha Mormonova je

slovo Božie, budú čeliť ďalšiemu rozhodnutiu: či prijať vašu výzvu, aby ich učili misionári. Aby ste takúto výzvu vykonali so svedectvom, budete musieť vedieť, že misionári sú služobníci Boží.

Toto svedectvo môžete získať, keď sa rozhodnete pozvať misionárov k vám domov, aby učili vašu rodinu alebo priateľov. Misionári ocenia túto príležitosť. Keď si s nimi sadnete, aby ste ich učili, tak ako ja, budete vedieť, že sú inšpirovaní mocou, ktorá je vyššia ako ich vek a vzdelanie. Potom, keď vyzvete ostatných, aby sa rozhodli nechať učiť od misionárov, budete schopní vydať svedectvo o tom, že oni budú učiť pravdu a že oni prinášajú rozhodnutia, ktoré vedú k šťastiu.

Uistenie

Možno je pre niektorých z nás ťažké veriť, že milujeme dostatočne alebo že naše životy sú dostatočne dobré alebo že naša moc svedčiť je dostačujúca k tomu, aby naši blízni prijali naše výzvy. Ale Pán vedel, že sa tak možno budeme cítiť. Počúvajte Jeho povzbudzujúce slová, ktoré On nariadil, aby boli na prvom mieste v Náuke a zmluvách, keď nám dal našu úlohu: A hlas varovania bude pre všetkých ľudí, ústami mojich nasledovníkov, ktorých som si vyvolil v týchto posledných dňoch (pozri NaZ 1:4).

A potom počúvajte Jeho opis požiadaviek ohľadom týchto nasledovníkov – nás: Slabé veci sveta vyjdú vpred a zničia mocných a silných (pozri NaZ 1:19).

A potom: Aby plnosť Môjho evanjelia mohla byť hlásaná slabými a prostými do končín sveta a pred kráľmi a vladármi (pozri NaZ 1:23).

A potom opäť: A pretože [sú] pokorní, budú posilnení a požehnaní z výsosti (pozri NaZ 1:28).

Uistenie bolo dané prvým misionárom v Cirkvi a misionárom v dnešnej dobe. Ale bolo dané tiež nám

všetkým. Musíme mať vieru, že dokážeme dostatočne milovať a že evanjelium sa dostatočne dotklo našich životov, aby mohla byť naša výzva rozhodnúť sa vypočutá ako keby prichádzala od Majstra, ktorého výzva to je.

Jeho príklad je dokonalým príkladom toho, čo máme robiť. Vy ste cítili Jeho lásku a Jeho opateru i keď ste na to neodpovedali, tak ako tí, ku ktorým prichádzate s evanjeliom nemusia odpovedať. On vás opakovane pozýva, aby ste sa učili od Jeho služobníkov. Možno ste to nespoznali v návštevách domácich učiteľov a navštevujúcich učiteľiek alebo v telefonáte od biskupa, ale to boli Jeho pozvania k tomu, aby sa vám pomohlo a boli ste vyučovaní. A Pán vždy objasnil následky, a potom nám dovolil, aby sme sa sami rozhodli.

To, čo učil Pánov služobník Lehi svojich synov platilo vždy pre nás všetkých: A teraz moji synovia, chcel by som, aby ste sa pozreli na úžasného Prostredníka a počúvali jeho veľké prikázania; a boli verní jeho slovám, a vybrali si večný život, podľa vôle Jeho Duchu Svätého (pozri 2. Nefi 2:28).

A potom od Jákoba obdržíme toto povzbudenie, aby sme splnili naše záväzky svedčiť, keď musíme, že rozhodnutím učiť sa od misionárov sa rozhodneme vstúpiť na cestu k večnému životu, k najväčšiemu z darov Božích. Preto, rozveselte si svoje srdcia a pamätajte sa, že ste slobodní konať sami pre seba – vybrať si cestu večnej smrti alebo cestu večného života (pozri 2. Nefi 10:23).

Svedčím, že iba prijatie znovuzriadeného evanjelia Ježiša Krista a žitie podľa neho prináša pokoj, ktorý Pán slúbil v tomto živote a nádej večného života vo svete, ktorý príde. Svedčím, že nám bola daná česť a povinnosť ponúkať pravdu a rozhodnutia, ktoré vedú k tým požehnaniam pre deti nášho Nebeského Otca, ktoré sú našimi bratmi a sestrami. Ježiš je Kristus, On žije a toto je Jeho dielo.

NÁPADY PRE DOMÁCICH UČITEĽOV

Potom ako sa s modlitbou pripravíte, podel'te sa o toto poslanstvo takým spôsobom, aby ste povzbudili tých, ktorých učíte, aby sa zapojili. Nasleduje niekoľko príkladov:

1. Vyrobt'e tri papierové kľúče a nazvite ich „láska,“ „príklad,“ a „svedectvo“. Porozprávajte príbeh prezidenta Eyringa o jeho matke. Ukážte kľúče a spýtajte sa rodiny na to ako tieto kľúče fungovali v tomto príbehu. Použite príklady z článku, vysvetlite dôležitosť toho, že máme varovať našich blížnych. Požiadajte rodinu, aby povedala ako nám tieto tri kľúče môžu pomôcť pri varovaní našich blížnych. Ukončite tým, že prečítate svedectvo prezidenta Eyringa z posledného odstavca.

2. Snažte sa doniesť nejaké sladkosti alebo sušienky pre rodinu, ktorú navštívite. Umiestnite ich niekde, kde ich všetcividia, ale neponúknite ich nimi. Porozprávajte príbeh o mužovi z Kalifornie, pre ktorého prezident Eyring pracoval. Diskutujte o tom ako sa prezident Eyring cítil, keď sa dozvedel o jeho smrti. Spýtajte sa rodiny ako by sa cítili, keby ste odišli bez toho, aby ste sa s nimi nepodelili o sladkosti. Diskutujte o spôsoboch, ktorými sa môžeme deliť o evanjelium s ostatnými.